

Ustawa

**z dnia 2007r.
o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym**

Art. 1. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86, późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie,”;
- 2) uchyla się art. 3a;
- 3) w art. 27 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek lub jako uczestnik spółki niemającej osobowości prawnej, z wyjątkiem spółki komandytowo - akcyjnej,”;
- 4) uchyla się art. 46 b.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 5 grudnia 2007 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 i 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 62, poz. 577, z 2005 r. Nr 10, poz. 66 oraz z 2006 r. Nr 218, poz. 1592.

Uzasadnienie

Projektowana zmiana ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86 z późn. zm.) jest następstwem:

1. Rozstrzygnięć zapadłych w wyniku wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 maja 2007 r. - sygn. akt K 42/05 - w sprawie z wniosku Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zbadanie zgodności:

- 1) artykułu 3a wskazanej wyżej ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86, ze zm.) - z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy o rachunkowości (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 66) w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. z art. 7, art. 118 ust. 1 oraz art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) art. 1 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy o rachunkowości (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 66) w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. z art. 7, art. 118 ust. 1 oraz art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

2. Stanowiska przedstawionego przez Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wskazanego wyżej wyroku, z którego jednoznacznie wynika, że Trybunał uznał za wadliwe regulowanie w ustawie samorządowej uprawnień podmiotów, które nie podlegają danemu samorządowi zawodowemu – w tym przypadku podmiotów uprawnionych do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Ad art. 1 pkt 2 i 4

Trybunał Konstytucyjny w omawianym wyroku orzekł zgodność art. 3a ustawy o doradztwie podatkowym z Konstytucją RP; regulacja ta dotyczyła przyznania podmiotom uprawnionym do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych możliwości wykonywania niektórych czynności doradztwa podatkowego (polegających na prowadzeniu, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów

podatkowych, a także sporządzaniu w ich imieniu i na ich rzecz zeznań i deklaracji - oraz udzielania im pomocy w tym zakresie).

Niemniej jednak Trybunał - jak zaznaczono wyżej - uznał za wadliwe zamieszczenie regulacji, która dotyczyła osób spoza samorządu zawodowego, w ustawie korporacyjnej dotyczącej doradców podatkowych. Stąd też w art. 1 pkt 2 (dot. omówionego wyżej art. 3a ustawy o doradztwie podatkowym) i 4 (dot. art. 46b ustawy o doradztwie podatkowym, mówiącego o obowiązku zawarcia, na podstawie odrębnych przepisów, umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego przez podmioty uprawnione do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych) uchylono omawiane przepisy dotyczące podmiotów spoza korporacji doradców podatkowych, mając na względzie fakt, że w projekcie ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości dokonano odpowiednich zmian dostosowujących przepisy tej ustawy do omawianego wyroku Trybunału Konstytucyjnego (art. 76a i art. 76h projektu ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości).

Stąd też, w art. 2 projektu, zamieszczono klauzulę wejścia w życie art. 1 pkt 2 i 4 z dniem 1 stycznia 2008 r., kiedy to - zgodnie z omawianym projektem ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości - ustawa ma zacząć obowiązywać.

Ad art. 1 pkt 1 i 3

Trybunał Konstytucyjny - rozpoznając sprawę, o której mowa wyżej - nie podważał istoty merytorycznych unormowań zawartych w:

- 1) art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy o rachunkowości - w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym,
- 2) art. 1 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawie o rachunkowości - w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym.

Trybunał Konstytucyjny - w przedstawionej wyżej sprawie - zakwestionował wyłącznie procedurę uchwalenia przez Parlament zmian do omawianej ustawy, uznając, że poprawki senackie ukształtowały projekt zmiany ustawy w sposób, który nie mieścił się w granicach materii objętej ustawą przekazaną Senatowi przez Sejm.

Należy w tym miejscu wskazać – w ślad za rzeczonym wyrokiem – że Trybunał Konstytucyjny nie ma kompetencji przywrócenia wcześniejszego, przednowelizacyjnego brzmienia art. 2 ust.1 pkt 2 i art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym.

Zatem w przypadku, gdyby regulacje dotyczące niniejszego projektu nie weszły w życie z dniem 5 grudnia 2007 r. - doradcy podatkowi straciliby prawo do wykonywania czynności polegających na prowadzeniu, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych, a także nie mogliby wykonywać zawodu, uczestnicząc jako osoba fizyczna prowadząca działalność we własnym imieniu i na własny rachunek lub jako uczestnik spółki niemającej osobowości prawnej.

Biorąc pod uwagę tę argumentację - Minister Finansów stanął przed koniecznością podjęcia w szybkim trybie działań, mających na celu ochronę praw członków korporacji doradców podatkowych.

Mając na uwadze wskazane wyżej względy oraz fakt, że zmiana ustawy sprowadza się w swej istocie do powielenia unormowań obecnie obowiązujących - należy zaznaczyć, że z jednej strony nowelizacja ma jedynie charakter formalny - z drugiej zaś, w przypadku, gdyby nie weszła w życie w określonym przez Trybunał Konstytucyjny terminie, może oznaczać wzbudzenie niepewności w środowisku doradców podatkowych co do zgodnego z obowiązującymi przepisami wykonywania przez członków tej korporacji określonych czynności doradztwa podatkowego.

Ocena skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Zmiana ustawy nie spowoduje skutków finansowych we wskazanym wyżej zakresie.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Nie przewiduje się oddziaływanie zmiany ustawy na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Zaproponowana regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

5. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego.

Projekt aktu prawnego dotyczy członków korporacji doradców podatkowych.

6. Źródła finansowania.

Projekt jest neutralny z punktu widzenia obciążeń budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Konsultacje.

Projekt zmiany ustawy zostanie udostępniony, z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów – zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), w Biuletynie Informacji Publicznej.

Projekt zmiany ustawy zostanie skonsultowany z Krajową Radą Doradców Podatkowych, jako że nowelizacja ma jedynie charakter formalny - wynikający ze wskazanego wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego i nie wnosi żadnych zmian merytorycznych dotyczących funkcjonowania uprawnionych podmiotów na rynku usług związanych z wykonywaniem czynności doradztwa podatkowego.